

პასკალის ნაძლევის ცრუდმტკიცება

რამეთუ ბოლოს და ბოლოს რა არის კაცი ბუნებით? არაფერი უსასრულობასთან შეხებაში, ყველაფერი არაფერთან შეხებაში, შუა წერტილი არაფერსა და ყველაფერს შორის და უსასრულოდ შორს მათი გაგებისგან.

- რამეთუ ერთს ქონდეს სწორი გაგება ადამიანის, ერთმა უნდა წაიკითხოს, „ადამიანის სწორი გაგება“, გამოცხადებული ჩემთვის ცხოველი ღვთის მიერ; ის უზრუნველყოფს კაცის ბუნების გაგებას, არსებობის ამჟამინდელ წესს, ცხოველ ღმერთთან მიმართებას.

არაფერია ისეთი შესაბამისი რომ განსაჯო როგორც განსჯის ეს უგულვებელყოფა.

- თუ ერთი წაიკითხავს მართ წიგნს, ერთი შეძლებს კაცის გონების გაგებას.

არ არის ეჭვი რომ ბუნებრივი კანონები არსებობს, მაგრამ როდესაც ჩვენი ეს კარგი განსჯა გაიხრწნა, მან გახრწნა ყველაფერი.

- რაღაც კაცთ შეუძლიათ გაიაზრონ არა ცოდნასთან უფრო ახლოსაა ვიდრე ჭეშმარიტ ცოდნასთან; სიმართლე მხოლოდ ღვთიური გამოცხადებითაა შესაძლებელი დამტკიცდეს.

რომ ღვთიურობის არავითარი ნიშანი დამენახა, საკუთარ თავს უარყოფაში განვადგენდი. რომ ყველგან შემოქმედის ნიშნები დამენახა, რწმენაში მშვიდობიანად განვისვენებდი. მაგრამ დანახვით მეტისმეტად ბევრის რომ უარყოფი იგი, და მეტისმეტად ცოტას რომ დამარწმუნოს, საწყალ ვითარებაში ვარ, და ასჯერ ვისურვებდი თუ ღმერთი ინახავს ბუნებას ის მას გაურკვევლობის გარეშე გამოავლენდა.

ჩვენ ღვთის საქმეთაგან არაფერს ვიგებთ თუ არ მივიღებთ საფუძვლად რომ იგი ზოგის დაბრმავებას და სხვათა განნათლებას სურვილობს.

- ერთმა უნდა მოიძიოს ჭეშმარიტება მთლიანი გულით, გულის მდაბლობით - ნებიერებით მიიღოს ჭეშმარიტება როგორც იგი ავლენს თვის თავს; ღმერთმა სცა თავისუფალი ნება, მაშ ვითარმედ ერთს შეეძლოს მოიძიოს ჭეშმარიტება ან გასტანოს უმეცრების სიბზნელეში.

მართ სიტყვამ და ძემ ღვთისამ, მხოლოდშობილმა მამისაგან, უცვლელმა უწინარეს ყოველთა საუკუნეთაგან, მისი უხვი სიყვარულისა და კეთილობისაგან, ყოვლადწმიდა, მუდამ-ქალწული მარიამისაგან, ღვთისმშობლისაგან - რომელი წინასწარნიშნებულიყო ძველ აღთქმაში, კაცად ხორცნი შეისხნა, და ჩვენი ცხოვნებისთვის, ყველა რაი ჩვენ გვცხებისთვის თავზე აღიღო, გარდა ცოდვისა; და მან, უფალმა და ღმერთმა და მხსნელმა, იეშუა ცხებულმა, როგორც ცხოვნება და დიდება სრულიად სამყაროსა და როგორც ბოროტის მანქანებათა და იარაღთა გამანულებლად

და სრულიად გამანადგურებლად, მისი ჯვარი მოგვცა, ამგვარად ქმნილება კერპთაგან იხსნა და გამარჯვება სამყაროს გამოუცხადა; ჯვარი, რომელზედაც სამყაროს ცხოვრებისთვის, ბატონის მართ ხორცი ეცვა და მისი წმიდა და ძვირფასი სისხლი დაიღვარა, მართ არა წმიდა უკვდავი სამება, რომელთაც ჩვენ, როგორც მის წმიდა და უკვდავ საიდუმლოებანს, ორივეს შიშით უნდა ვზიარებდეთ, როგორც მართ მხსნელმა გადმოგვცა, ამას ჰყოფდით მოსახსენებლად ჩემდა; უფრო მეტიც, ცხებულმა, ერთარსმა სხვადასხვა ბუნებანით - ორივე მართ ქმნილით და უქმნელით, მართ ხილულით და უხილავით, მართ წარმავლით და წარუმაველით, მართ ხორციელით და უხორციოთ, აღღებული ბუნება განადმრთო, და რამეთუ ეს ერთობა, მართ უფლის ხორცი ამადღებულია და ყოველ პატივს აღემატება, რამეთუ ამ სრული ერთობით, იგი ღმერთთან უცვლელად ერთი გახდა, ცვლილების გარეშე, დაბნეულობის გარეშე, და მართ ერთარსური ერთობის მსჯელობის მიერ უცვლელი, მართ სიტყვა ღმერთში რომელმაც იგი აღიღო განუყოფლად და გამუდმებით დამდგერი, და მისი თანასწორი დიდებით პატივგებულია და ერთი თაყვანისცემით თაყვანისცემულია და მამა ღმერთის ხელმარჯვნივ სამეფო და საღვთო საყდარზე დაფუძნებულია, და სიღვთის თვისებებით ნაბოძებია, როდესაც მართ ორ ბუნებათა მართ მახასიათებლები შენარჩუნებულია; ცხოვრება-მქმნელი და მამა ღმერთთან და ყოვლადწმიდა სულთან თანასწორი აღმატებულობაში, არა ღმერთთან თანა-არსებით-ქმნილი, ვითარც რომ ბუნებრივი მახასიათებლები, ქმნილებობის, ხორციელება, და ცხებულის ადამიან ბუნებაში დანახული მართ სხვა მახასიათებლები დაკარგოს; და მისი ღვთიური ფერიცვალებისას, უზენაესად ღვთიური ნათელით გამოანათა, რომელი ზიარებშესაძლო, შეუქმნელი, და ბუნებრივი მადლი, განნათლება, და ენერგიაა, რომელიც მართ სრულიად გაუგებარ და უხილავ და ზიარებშესაძლო ღვთის არსიდან მუდამ და განუყოფლად ედინება; ედინება, ღვთიური არსის და ენერგიის მართ გამოთქმშესაძლო განსხვავების აღსანიშნად, ხოლო განუყოფლად, მათი ზებუნებრივი ერთობის; რამეთუ ერთარსმა, წმიდა, თანა-არსებითმა, გაუყოფელმა, თანა-მუდამარსმა, ერთი პატივის და ერთი საყდრის სამება, მართ მამამ, და მართ ძემ, და მართ სულიწმიდამ მამ ინება: ვითარმედ ჩვენი ცხოვრებისთვის, მსხვერპლი მისი ძვირფასი სხეულის და სისხლის, ჩვენი უფლის და ღვთის და მხსნელის იეშუა ცხებულის, ვითარც სრულყოფილი კაცისწულის, მისი სამყაროს-მხსნელელი ვნების დროს, მის მიერ მამა ღვთისთვის აღთავაზებულიყო, ამდენად მამ მის ადამიანობაში ჩვენთვის მღვდელმთავრის მსახურება აღესრულებინა; ხოლო მამასთან და სულიწმიდასთან ერთად მსხვერპლი მიეღო, ერთდროულად ღმერთად, მსხვერპლშემწირავად, და მსხვერპლად მყოფობით, რამეთუ სამება ერთარსი და ერთი დიდებისაა; და ვითარმედ იგი, ჩვენი უფალი და ღმერთი, გაუგებარი, გამოთქმშესაძლო, და ზე-სრულყოფილი ნათელით, გამოსხივებით, და დიდებით ღვთაების, ღმერთთავის, და ღვთის სამეფოს, ჭეშმარიტი და საყვარელი შვენიერებით, რომელი ღვთიურ და დალოცვილ ბუნებას მოიცავს, მართ ღვთის ბუნებრივი დიდებით, და მართ მამის და მართ სულის მართ ღვთიურობით, რომელი მართ მხოლოდშობილ ძეში ენათება, ხელმეორედ მოვიდეს, განსჯად ცხოველთა და მკვდართა; ხოლო მანამდის, ადრედ დაფარული, თუმცა აწ განცხადებული, შევინახოთ მართლმორწმუნე გადმოცემა, ჭეშმარიტება სიტყვაში და ხატში დამტკიცებული, რომელი ტუჩთა, მსმენელთა, და მხედველთა განმწმენდია, რათა არ მოხდეს რწმენის გარყვნა, შებილწვა, და გმოზა; რამეთუ როგორც მართ წინასწარმეტყველებმა ნახეს, როგორც მართ მოციქულებმა იქადაგეს, როგორც მართ ეკლესიამ მიიღო, როგორც მადლმა გამოანათა, როგორც მართ ჭეშმარიტება თვალჩინებულიყო, როგორც სიცრუე განდევნილიყო, ეს არის რწმენა მართ მოციქულთა, ეს არის მართრწმენა, ამ რწმენას აქვს დაფუძნებული სრულიად სამყარო.

ყველა დიდება და ყველა თაყვანისცემა და ყველა დალოცვა, მართ სამ-წმიდა სამეხას, ჭეშმარიტ ღმერთს, მართ მამას და მართ ძეს და მართ სულიწმიდას, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. ამინ. ამინ. ამინ.

დიდება დიდება დიდება შენდა, მართ ერთო სამ-წმიდაო უწინარესო ღმერთო მუდამარსო, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.